

Superlove

Samtale med Rolf Gjedsted

Af venstrefløjens tidsskrifter og blade var der kun ét, som ikke var forsvundet, da tresserne indvarslede. Det var det gamle modstandsblad Frit Danmark. Allerede fra starten af årtiet vrirlede det med små alternative tidsskrifter og blade, som dukkede op og forsvandt. Superlove var ét af dem. I årtiets slutning stod det for den del af bevægelsen, som særlig knyttede sig til beatmusikken, de "bevidsthedsudvidende" stoffer, de alternative miljøer osv. Det fik som de fleste andre en kort levetid.

Jeg kan ikke præcis huske, hvornår Superlove begyndte.

- Det må have været omkring 66 - eller - 67, men var det ikke først og fremmest et miljø?

Nej, det blev først et miljø senere. Først var det en forretning, hvor George Streton solgte de undegrundsblade og plakater fra London.

- Var han indflytter fra London, en af de her immigranter?

Nej, han var fra Australien, han rejste fra Australien rundt i verden. Så kom han hertil og mødte Annette, Super Annette, som han blev gift med Og så havde han den første Superlove nede i Læderstræde, og så flyttede han hen i Pisserenden. Der begyndte han så at opfordre forskellige folk, som hørte til det miljø, til at skrive. Det var sådan nogle som Carsten Grolin, Helle Hellmann og Jørgen Auvig, Hans-Jørgen Nielsen, og undertegnede. Jeg fik prøvet mine første tekster af der, som senere kom på ungdomssiderne i Politiken, collageagtige småeventyr og sådan noget. Men så greb det efterhånden om sig, så når der var beatgrupper i byen, så kom de ned til Super George via os, det var ikke et miljø, hvor man sad og røg piber og sådan noget - det var ikke på det plan - det kørte som hans forretning, men folk de samledes dernede, og derfra gik aktiviteterne til Galleri 101.

- Hvad ville George med Superlove, tror du?

Jeg tror ikke, det var den store idealisme der lå bag det, han var meget forretningsmand hele vejen igennem.

Han var i stand til at sætte de ting i gang, det er sådan lidt svært, fordi det er sådan noget halvflydende noget.

- Men der kom jo et blad på gaden i en lang periode?

Der kom et blad på gaden, som han fik folk til at sælge på Strøget, ligesom Sigvaldi gik rundt. Det var et fjortendagesblad, og det var altså spækket med halvt skønlitteratur, og halvt pladeanmelder, som Jan Borges, der senere kom på Ekstra Bladet, stod for. Men det var meget famlende i starten. Det blev delt op sådan, at vi var nogle, der efterhånden fik nogle områder, men det var ikke sådan at vi fik noget for det. Det var ren idealisme fra vores side, fordi vi gerne ville afprøve nogle ting og se det på prent.

- Hvad var ideologien i bladet, kan du sige det?

Det var jo en begyndende bevidstgørelse omkring visse af de ting, som senere blev mere markante, både med for eksempel, at kvinder osse skulle have lov til at være der, selv om jeg nu er meget imod det...

Ja, på hvad måde skulle de have lov at være der

- der blev skrevet nogle ting i forbindelse med pladeanmeldelser om frigørelsen dér, blandt andet i

forbindelse med Janis Joplin. Den udstråling der lige pludselig kom i synet fra sådan en dame, det førte til, at der kom mere eller mindre hel - halvhjertede forsøg på, at slå ned på, at der faktisk var nogle problemer omkring de sager der. Men ellers var det så fantasiudvidende. det gik på, at der skulle ske så meget som muligt. Det var jo alle de der indiske impulser der kom, og så begyndte den ene på Christianshavn at blive guru og den anden på Nørrebro og så videre.

- Mente man, at det var revolutionært i sig selv at udvide fantasien?

Ja, der var en eller anden fornemmelse af, at det var en helt anden verden, der var ved at starte. Men selv delte jeg ikke den der jubel omkring det. Jeg gjorde een ting med musikken og så gjorde jeg en anden ting ved at begynde at skrive min egne ting. Eventyr og hele den gren med Boris Vivan blev taget op til revision, de der meget sprogbevidste ting og sådan noget. Det var det den kørte på, det kunne ikke blive farvestrålende nok og på den måde bevidsthedsudvidende på alle fronter. Men kritikken kom osse ind i det, alt det der med junkmiljøer, det kan jeg huske vi var meget forarget alle sammen dernede. Der var en bevidsthed omkring det, og jeg synes osse, der var en vis, begyndende bevidsthed omkring kvindesagen, selv om jeg ikke vil udtrykke det, som om der var en udviklet bevidsthed på noget plan. Men det var så afgjort der det kørte.

- Det repræsenterede jo et eller andet, det var jo en slags udfordring - osse for Politisk Revy - det var en køter der bed i benet?

Ja, Erik Thygesen var jo osse med i Superlove. Der var nogle, er lavede nogle enorme kovendinger senere ikke, som er vendt tilbage siden, lidt mere moderate ikke.

- På hvad måde skulle de have lov at være der?

Dengang var sådan nogle som Hans-Jørgen Nielsen og Erik Thygesen virkelig indstillet på, at nu var det på tide, vi kom væk fra de der tørre eksperimenterende litterære skriverier. Men så lige pludselig så måtte man ikke det vel - og sådan -

- I var imod junk, men I må vel have røget hash?

Ja, vi fyrede jo og var glade, når der kom noget rød Libanon, og det var sgu tidligt. Men det var ikke sådan noget sejlene noget - altså det var lidtmimoseagtigt, alligevel, der var ingen af os, der sprøjtede. Vi så på dem der sprøjtede med en vis ... det var jo borgerskabets bedre børn, der startede alt der dér, trods alt. Vi var nogle få, der eksperimenterede med at købe de her kaktus og lavede noget the og sad håbefuldt og ventede på, at den helt store oplevelse

skulle komme og så skete der ikke en skid. Der var en blomsterhandler lige hernede der havde de der kaktusser.

- Hvad så med trips - var det heller ikke noget?

Jo, personligt prøvede jeg det én gang så fik vi en slem forskrækkelse, der var en af vennerne, der kom temmelig galt afsted ved at tage det der. Han slog faktisk en ihjel, fordi han havde taget LSD ... Og der var jo mange, der gik fuldstændig ned med flaget og blev enten sindssyge eller hellige ... Og alle skulle en tur til Indien, ikke.

- Musikken var jo osse med til at skabe det miljø der, den amerikanske- og eneglsk- importerede musik?

Jo, og de der Defenders og alle de grupper vi havde, var jo på så lavt et plan, at det virkelig var lidt af et kulturchok at få noget virkelig kvalificeret musik ind ad døren. Altså det var jo i timevis vi sad med høretelefoner på ...

- Hvad mener du med kvalificeret musik?

Jeg mener bare, at sådan noget som Defenders, og hvad de nu hed dengang, var lissom fem år tilbage - og der blev lynhurtigt sat meget større krav omkring det med kvalitetsbevidsthed. I det hele taget i alt muligt, synes jeg.

- Der var mange idoler i 60'erne?

Ja, personligt har jeg aldrig nogensinde dyrket sådan nogle. Man købte dem, når der kom en ny plade med Dylan og Janis Joplin og Hendrix, men det var for kvalitetens skyld, jeg synes ikke, det var sådan noget med idoler, sådan syntes jeg ikke vi betragtede dem i den kreds jeg kom i. Jeg kan huske, når vi var på pressemøde Carsten Grolin, Helle Hellmann, Ole John og jeg, ok, så tog man lige hatten af, når man fik dem ind ad døren ikke, og så på dem. Og selvfølgelig var det interessant, men det var ikke mere, vi gik lige i flæsket på dem og talte med dem, altså jeg syntes ikke, der var den der fornemmelse omkring dem. Men jeg syntes, det havde at gøre med det, som jeg sagde før, det var bevidsthedsudvidende ud over alle grænser, det var eufori!

- Hvorfor tror du, at det lige præcis i den historiske periode fik så gode vilkår, nydelse og nydelsesfilosofi?

Det tror jeg personligt, at det varen eufori efter en ret død periode, for os der var i den alder, os der kom fra vores hjem. Det er en helt personlig frigørelse, det med at komme hjemmefra, men så tror jeg, at det var en massesuggestion, ligesom middelalderens dansesyge-epidemier. På én eller anden måde var det faktisk sådan det virkede. Men det var jo spændende, fordi der kom så mange folk til - både fra udlandet og

fra provinsen - jeg ved sgu ikke, hvad der skete rundt omkring i landet. København var et centrum, som altid ikke, men halvdelen var jo næsten fra provinsen. Det var en mærkelig fornemmelse, sådan en selvfølgelighed der var i, at der kom samvær fra alle dele af landet, og det blev naturligt at samles her.

Jeg boede selv i Vejle i fire år, jeg gik på gymnasiet der indtil 2. g, så var der en dame, der slog op med mig, så købte jeg en stor motorcykel i bedste Dylan-stil og kørte hjemmefra. Herover.

- Nogle blev gale og hellige, og nogle blev høje, men der var jo også nogle, der bare lavede forretning?

Ja, nogle af de værste fuskere var sådan nogle som Jerome, og én hvis far havde nogle konservesfabrikker.

- Kan du forklare hvorfor Jerome kunne få lov - i al offentlighed - at holde pusherforretning, når alle andre blev snuppet med 2 gram i lommen?

Der gik nogle myter om, at han bestak politiet. Ja, det foregik temmelig offentligt. Han blev jo inviteret ud til Spies og skulle lære ham at ryge, og der sad han indtil Spies blev træt af ham. Jeg synes i det hele taget, at der var meget med penge, men det var selvfølgelig osse, fordi folk skulle have penge til alt det stads. Det bedste, man kunne få, når man var til gilder, det var jo de der hashkager. Det var noget, der løftede hatten.

- Så var der alt det psykedeliske. Det var Superlove jo osse en repræsentant for?

Jo - og der kom der mange professionelle folk til. Jeg kendte blandt andre en, der var ansat på Gutenberghus til at tegne Anders And - han kørte sådan noget i bladene, og der var mange folk der var professionelle indenfor et eller andet, der gik ind i det psykedeliske. Foruden alle dem, der var ti år ældre, og som så småt begyndte at deltage i det miljø, for eksempel pæne læger og alt muligt, der lige pludselig forandrede deres hjem på et år fra lædermøblement og guldalderbilleder til noget med store plakater på væggene o.s.v.

- Det greb jo mere om sig end blot et normalt generationsoprør, der var et eller andet i det?

Der var det i det, at dem, der var hovedkræfterne bag det, de brugte det til at blive skrappe indenfor et eller andet felt, og gøre noget ved det, blev ansat på aviser, eller begyndte at skrive bøger, ligesom mig selv. Men ellers er de fleste nu satte folk. En af dem, der var hovedkræfterne, og som ikke lavede en skid, han er nu klaverbygger. Og nogle af dem, der sad og fedtede med det der læderstads de lavede, det er blevet sådan nogle med blomstrende forretninger på et højt plan.

- Der var osse forretning i det?

Jamen det var der. Altså, jeg kan ikke rigtig huske

det som det helt store filantropi. Men det er muligt
- i hvert fald var det også et fantastisk marked for
plattenslagere. Men jeg synes ikke kun det var negativt.
- Men der var nogen, der var stærkere end andre?

Det synes jeg, kom meget tydeligt frem der, fordi alle
gjorde alt for at blive så sårbare som muligt i den tid,
ikke? Sætte sig ud i sårbarhedssituationer, og så skete
der det, at de faldt på røven, dem der ellers ville gøre
det langsommere, de gjorde det sådan, bum! Der er
kommet en nedtur, men det er jo osse de almindelige
regler for, at folk er blevet ældre og kommet ind i noget
andet.

Men det om Information skrev: "generationen der
jublede i starten", den fornemmelse havde jeg slet ikke,
jeg syntes ikke, jeg jublede en skid.

Der var defor jeg sagde det der med dansesygen. Der
mener jeg i overført betydning. Det var en eller anden
oppisket, halvhysteriske stemning. De møder der
med djævlens vold og magt skulle være afslappede,
og samvær, som der slet ikke var dækning for, fordi
folk ikke tog sig af festens anden side og ikke kom
hinanden særligt meget ved, fordi de ikke tog sig af de
problemer, der var. Så sagde man bare: nu er den der
død, eller taget til Indien eller blevet guru, nærmest
som sladderhistorie.

Det var vrangsidens af det, og det var de svage, der gik
ned.

Ved Camilla Skousen og Bente Hansen

Fra bogen: Dengang i 60'erne; Informations Forlag.
1978